vod krajského soudu v Plzni má jediného náhradníka, nyní ovšem již asi půl roku jenom na papíře. Tyto tři obvody spolu sousedí, mají celkem 36 notářství, tedy třetinu notářství zastoupených v Pražské komoře a jsou fakticky úplně bez zastoupení.

Bylo by proto zapotřebí příští složení notářské komory rovnoměrněji rozdělit. Při tomto rozdělení mohl by dostati zásadně každý obvod krajského soudu venkovského svého zástupce, menší obvody (Mladá Boleslav, Klatovy) po náhradníku, ostatní po členu komorního výboru. I při tomto rozdělení zbyla by polovina zástupců ve výboru obvodu Pražskému.

V jednotlivých obvodech krajských soudů, po případě pro dva i tři podle železničního spojení založily by se obvody spolku notářů, tak jako na příklad má Plzeň pro krajské soudy Klatovy, Písek, Plzeň.

Místní členové komorního výboru jako členové výboru místního odboru spolku notářů podávali by v těchto krajských schůzích referáty o aktuálních otázkách, dávali by je prodebatovat účastníkům a kdyby se řídily schůze místních odborů tak, že by se svolávaly týden nebo 14 dní po sezení komorním, přišel by člen komorního výboru do příští schůze komory již informován o názorech kolegů ze svého kraje a měla by notářská komora vždy živý přehled o tom, jaké názory mají její členové.

O program pro takové měsíční schůze místních odborů spolku notářů nebylo by nouze. Není prostě zapotřebí vůbec nějaký program stanovit. Vím z vlastní zkušenosti z odboru Plzeň, že i ty nejlépe připravené přednášky neměly takového významu, jako ono »řešení praktických příkladů«. To je vlastně hlavní vzpruhou zájmu jednotlivců na takovou schůzi přijíždějících. Přednese svůj případ, v němž má nějakou pochybnost a slyší úsudek případně námitky ostatních. Taková právnická poradna má reální cenu. Za čas a náklad věnovaný na dostavení se do schůze obdrží často cennou radu, sdělenou zkušenost a získá důležitou pomůcku pro svou práci.

Přitom si může být vědom, že ostatní účastníci poradí mu dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, protože při rozdělení notářů po venkovských obvodech odpadá nebezpečí konkurenčních zlomyslností.

Co takové místní obvody mohou dosáhnouti pro svoje účastníky, toho nejlepším důkazem byly výsledky odboru Plzeň v přidělování soudního komisařství. I když snad u jednotlivých referentů se věc zdánlivě nezlepšila, měl přece jen každý notář možnost poukázati na presidiálku krajského soudu, používání notářů jako soudních komisařů doporučující a zajisté také tato presidiálka v mnohých případech způsobila zlepšení. Očekávati podobný úspěch akce podnikané ve větším měřítku notářskou komorou nebylo by dobře možno. Takový úspěch závisí hlavně na místních okolnostech a v čím menším měřítku se akce provádí, tím spíše může býti pronikavější.

Vím sice, že před nedávnem provedeny byly doplňovací volby do notářské komory, takže po nějakou dobu ku změnám nedojde. Ale právě proto jest dosti času na uvážení tohoto námětu, který potřebuje ku svému uskutečnění a zdarů předchozích porad interesovaných zástupců venkova o tom, koho by ze svého středu mohli vyslati, aby skutečně v komorním výboru rád a úspěšně pracoval, dohody s Prahou o provedení místního rozdělení funkcí, dohody o rayonování jednotlivých odborů spolku notářů. Tento námět není myšlen jako námět oposiční, jako takový by musel ztroskotati a přinésti více zlého než dobrého. Může se také namítnouti, že námět sám je opožděný proto, že příští volby budou se patrně díti za zcela jiných předpokladů do jediné velké komory pro celé Čechy. Tato naděje však byla již tolikrát vyslovena a tolikrát nesplněna, že je možno očekávati, že ani do příštích voleb se nezmění situace, která je nyní. A právě pro možnost utvoření jediné velké komory je nutným stejnoměrné rozdělení komorních mandátů. V opačném případě měly by totiž slučované komory na výběr méně funkcionářů dost již zapracovaných, kteří by patrně přišli při obsazování komorních mandátů v úvahu, takže by se mohlo státi, že v příští velké komoře bylo by sice zastoupeno třeba jen jedním zástupcem 18 notářů dosavadní komory liberecké neb 16 notářů dosavadní komory česko-budějovické, ne však 36 notářů z obvodu krajských soudů Klatovy, Písek, Plzeň.

Tento námět dává venkovský notář venkovským notářům. Přál bych si, aby o něm uvažovali, pokud možno s vypuštěním hledisek osobních. Zapadne-li, tak jako zapadly některé náměty dřívější, nebudou moci venkovští notáři tvrditi, že neměli možnost zasahovati do vývoje událostí. Nejvýše mohou říci, že nechtěli.

*

Pozn. red. Dáváme milerádi místa tomuto projevu z řad venkovských notářů a uznáváme v mnohém jeho oprávněnost, upozorňujeme však, že notářská komora pražská, pokud činila návrhy k volbám, vždy brala zřetel na notáře podle krajů; ovšem při omezeném počtu členů komory (8), z nichž polovice musí býti z Prahy, nelze ovšem zřetele vzíti na veškeré kraje. Dále padá na váhu, že v případě resignace některého notáře nastupuje náhradník, který obdržel nejvíce hlasů, čímž se opět poměr zhoršuje. Bylo by proto radno, aby bylo voleno tolik náhradníků, kolik členů, a vždy každý náhradník aby byl eventuelně nástupcem notáře z určitého kraje.

ZE DNE

Nová notářská místa v Praze, Slaném a Mladé Boleslavi. Jak jsme již v předešlém čísle uvedli, zřídilo ministerstvo spravedlnosti nová 4 místa notářská v Praze a po 1 ve Slaném a Mladé Boleslavi. Notářská komora pražská spolu s dotyčnými v místech těch již ustanovenými notáři podala proti tomuto zřízení nových míst stížnost na Nejvyšší správní soud. Jest to po prvé po celou dobu trvání notářské komory, že táž viděla se nucena vzepříti se zřizování nových míst v zájmu samotného notářského stavu v úvaze, že by přílišným rozmnožováním míst notářských příslušníci našeho stavu byli poškozováni, ježto by nebylo jim pak zabezpečeno existenční minimum, přiměřené jejich stavu a významu notářského úřadu.

Upozornění kolegům jako soudním komisařům. Nálezem presidia vrchního soudu uznán byl jeden kolega vinen přečinem § 157 not. řádu proto, že jako soudní komisař neúčtoval odměn za projednání pozůstalosti, nýbrž v několika případech požadoval od dědiců zaplacení odměny bez přísudku soudního. Soud shledal v tomto jednání, že porušeno bylo ustanovení § 28 not. tar., dle něhož poplatky za projednání z pozůstalosti vyměřiti má soud a bez tohoto vyměření notář není oprávněn poplatky vybírati.